

A Pécsi Ítéltábla Dr. Galiger Lajos pártfogó ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek Dr. Bujtás István ügyvéd által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében - mely perbe Dr. Kléh László által képviselt Alperesi beavatkozó címe alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Szekszárdi Törvényszék 2012. február 28. napján kelt 10.P.20.247/2011/23. számú ítélete ellen a felperes által 23. és 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 12.700 (tizenkettőezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a felperes pártfogó ügyvédjének másodfokú eljárásban felmerült díját a felperes viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és volt házastársa 2004. december 20. napján öröklési szerződést kötöttek néhai Ny.I. és Ny.I.-né örökhagyókkal, amelyben vállalták az örökhagyók gondozását, az örökhagyók pedig biztosították az eltartók lakhatását a Sz, Z utca 000/4. szám alatti ingatlanban. A szerződő felek közötti kapcsolat hamarosan megromlott, a tartás, gondozás 2005. február 10. napjáig állt fenn, majd az örökhagyók 2005. március 17. napján keresetet terjesztettek elő a felperes és házastársa ellen az öröklési szerződés megszüntetése iránt. A T Bíróság előtt P.20.197/2005. szám alatt indult perben jelen per alperese 2005. április 25. napján csatolta a felperes és volt házastársa perbeli képviseletére szóló meghatalmazását. A per első tárgyalásán az alperes megjelent és nyilatkozatot tett, mely szerint alperesek a kereset teljesítését nem ellenzik, azonban megfelelő elszámolást igényelnek. Az újabb tárgyalás határnapja előtt az

alperes előkészítő iratot nyújtott be, amelyben előadta, hogy az eltartók 270.200 forint igényelnek gondozási költség megfizetése címén. A 2005. június 14. napjára kitűzött tárgyaláson a bíróság végzésével megállapította, hogy az eljárás Ny.I-né örökhagyó halála miatt 2005. május 23. napján félbeszakadt. A végzés 2005. július 14. napján jogerőre emelkedett.

Ny.I. 2006. január 9. napján kérte az eljárás folytatását, majd a hagyatéki iratok beérkezését követően a bíróság a pert új számra iktatta, az eljárás P.20.193/2006. szám alatt folytatódott. Időközben azonban Ny.I. örökhagyó is meghalt, így az eljárás 2006. március 19. napján ismét félbeszakadt. A bíróság intézkedésére a közjegyző 2006. november 15. napján terjesztette be a hagyatéki iratokat, majd 2006. december 1. napján érkezett az alperes bejelentése arról, hogy 2006. november 30. napján felperes és házastársa visszavonta a meghatalmazást. A P.20.194/2007. szám alatt folytatódó eljárásban 2007. április 19. napján született meg a jogutódlásról szóló végzés, mely szerint H.A. és K.Gy-né a szerződéses örökhagyó felperesek jogutódai.

A T Bíróság 2009. január 13. napján kelt 2.P.20.194/2007/56. sorszámú részítéletével a Sz-ban, 2004. december 20. napján létrejött öröklési szerződést megszüntette.

Az öröklési szerződés megszüntetése iránt folyamatban volt per tartama alatt 2005. júniusában felperes eltartó is elhagyta a sz ingatlant, majd július 21. napján vissza kívánt térni, ezt azonban Ny.I. örökhagyó nem engedélyezte számára. felperes birtokvédelmi kérelemmel fordult Sz Község Jegyzőjéhez, aki 746/2005. számú határozatával a kérelemnek helytadott és kötelezte Ny-I-t, hogy felperes által használt lakrész további használatát tegye számára lehetővé. Ezen jegyzői határozat megváltoztatása iránt Ny.I. 2005. augusztus 1. napján pert kezdeményezett a T Bíróságon, mely perben jelen per felperese kezdetben személyesen járt el. A városi bíróság a perben 2006. január 6. napján megtartott tárgyaláson Sz Község Jegyzője 746/2005. szám alatti 2005. július 14. napján kelt határozatának végrehajtását a per jogerős befejezéséig felfüggesztette. A végzést jelen per felperese nem fellebbezte meg.

A bíróság felperes részre 2006. március 13. napján kelt végzésével jelen per alperesét pártfogó ügyvédül kirendelte. Az alperes a kirendelő végzést 2006. március 20. napján vette át.

Ny.I. 2006. március 19. napján bekövetkezett halálára figyelemmel a városi bíróság 25. számú végzésével az eljárás félbeszakadását állapította meg, ez a végzés 2006. április 27-én jogerőre emelkedett. felperes 2006. november 26. napján személyes beadványában kérte az eljárás folytatását, amit 2007. január 15-én és február 12-én megismételt, majd az eljárás P.20.400/2007. számon folytatódott. A városi bíróság alperest 2007. április 10. napján felmentette a pártfogó ügyvédi tiszte alól. A pert a városi bíróság 2007. június 15-én felfüggesztette az öröklési szerződés megszüntetése iránti perben született jogutódlást megállapító végzés jogerőre emelkedéséig. Az ügyben 2010. április 30. napján született ítélet, amelyben a bíróság a jegyző határozatát megváltoztatta és felperes birtokvédelmi kérelmét elutasította.

A felperes módosított keresetében összesen 4.180.000 forint kártérítés megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Az ügyvéd foglalkozású alperes terhére kérte megállapítani, hogy amikor a hagyatékátadó végzés 2006. szeptember 7. napján jogerőre emelkedett kérnie kellett volna a bíróságtól, hogy a végzés alapján beköltözhessen az ingatlanba. A birtokperben pedig nem támadta meg a felfüggesztő végzést és nem érte el, hogy a jegyző jogszerű határozatát megváltoztató döntést semmissé tegyék. Hivatkozott arra is, hogy az alperes mulasztása és késedelme vezetett ahhoz, hogy Ny portáján lévő ingóságai odavesztek, továbbá a sz ingatlanba nem tudott visszaköltözni és ezzel összefüggésben 2006. november 1. napjától havi 50.000 forint bérleti díjat kellett fizetnie.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és a felperest perköltség megfizetésére kötelezte az alperes javára. Ítéletét a Ptk. 339.§ (1), és a 318.§ (2) bekezdésére alapította.

Rámutatott, hogy az öröklési szerződés megszüntetése iránti perben az alperes meghatalmazottként járt el, a per azonban 2005. május 23. napjával félbeszakadt, majd a hagyatéki iratok beérkezését követően röviddel az alperes bejelentette, hogy a megbízása megszűnt. Az alperes terhére nem állapítható meg a megbízási szerződés megszegése sem tevőlegesen, sem mulasztással.

A birtokháborítási perben pedig akkor történt a jegyzői határozat végrehajtásának felfüggesztése, amikor az alperes még nem járt el pártfogó ügyvédként. Ez az eljárás is félbeszakadt, majd a folytatását követően alperest a bíróság felmentette pártfogó ügyvédi tiszte alól. Az alperes terhére késedelem sem állapítható meg az ügyintézés során, így a sz ingatlanból eltűnt ingóságok körére, értékére vonatkozóan felajánlott bizonyítást a törvényszék nem foganatosította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és utasítsa az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára. Sételmezte, hogy az alperes az öröklési szerződés megszüntetése iránti perben érdemi intézkedést nem tett, beadványokat nem terjesztett elő. Nem támadta meg H-ék perbelépését megengedő végzést, így ők jogellenesen lettek felperesi jogutódok. Sem a végrendeletet, sem az öröklési szerződést nem támadta meg, a hagyatéki eljárásban pedig nem vett részt.

Felhozta, hogy a birtokháborítási perben alperesnek meg kellett volna támadnia a felfüggesztő végzést, a hagyatékátadó végzés jogerőre emelkedését követően pedig kérnie kellett volna a bíróságtól, hogy beköltözhessen az ingatlanba.

Álláspontja szerint az alperes késedelme vezetett arra, hogy az „ingóságai odavesztek”. Sételmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítványait elutasította.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokai alapján.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntése alapjául szolgáló tényeket helyesen állapította meg, az indokolás 3. oldal első bekezdése azonban annyiban pontosítandó, hogy a 2006. szeptember 27. napján benyújtott hagyatékátadó végzés szerint a közjegyző a hagyatékot ideiglenes hatállyal felperes és K.Cs-né született K.E. javára adta át.

Az ítélet tábla az ítélet 3. oldal negyedik bekezdésében található elírást akként javítja ki, hogy Ny.I. és Ny.I.-né helyesen 2005. május 17. napján kötöttek ismételt öröklési szerződést.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokai helyesek, azonban a másodfokú bíróság kiegészíti az ítéleti jogi indokolását a következőkkel.

Az öröklési szerződés megszüntetése iránt folyamatban volt perben az alperes megbízottként járt el, így a Ptk. 474.§ (1) bekezdése szerint a megbízási szerződés alapján köteles volt a rábízott ügyet ellátni.

A Ptk. 474.§ (2) bekezdése kimondja, hogy a megbízást a megbízó utasításai szerint és érdekének megfelelően kell teljesíteni. Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (továbbiakban Ütv.) 3.§ (2) bekezdése pedig előírja, hogy az ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.

A Pp. 164.§ (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A fentiek szerint az a következtetés vonható le, hogy a felperesnek kellett bizonyítania a perben, hogy az alperes az ügyvédi megbízási szerződés teljesítése során megszegte a Ptk. 474.§ (2) bekezdése és az Ütv. 3.§ (2) bekezdése által előírt lelkiismeretes, gondos eljárási kötelezettségét, valamint azt, hogy őt vagyoni károsodás érte, továbbá az ezek közötti okozati összefüggés fennállását. A perben a felperesnek kellett volna bizonyítania tehát, hogy az alperes ügyvédi tevékenysége során a megbízási szerződésből eredő, valamint a pártfogó ügyvédi tisztéből ráháruló kötelezettségeit megszegte, és ezzel összefüggésben a felperest kár érte. A felperes a bizonyítási kötelezettségét nem tudta teljesíteni, ennek következményeit az elsőfokú bíróság helyesen vonta le.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezésen foglaltakra figyelemmel az alábbiakra utal még a másodfokú bíróság.

A felperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy az alperes az öröklési szerződés megszüntetése iránti perben érdemi intézkedést nem tett, beadványt nem terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított és a másodfokú

eljárásban is irányadó tényállás szerint az alperes az eljárás félbeszakadása előtt megtartott mindkét tárgyaláson jelen volt, a második tárgyalás előtt pedig érdemi ellenkérelmet terjesztett elő. H.A. és K.Gy-né felperesi jogutód perbelépését engedélyező végzését 2007. április 19. napján hozta meg a bíróság, ekkor azonban az alperes már nem látta el a felperes és házastársa perbeli képviselőjét, így jogorvoslati kérelmet sem terjeszthetett elő.

Megjegyzi e körben a másodfokú bíróság, hogy a felperes új jogi képviselője útján a jogutódlást megállapító végzés ellen fellebbezéssel élt, a jogorvoslati kérelem folytán eljáró T Bíróság, mint másodfokú bíróság 8.Pf.20.279/2009/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta és reagált a felperes jogutódlással kapcsolatos aggályaira is.

A felperes fellebbezésében is sérelmezte, hogy az alperes a hagyatéki tárgyaláson nem vett részt, e körben nem tájékoztatta őt megfelelően. Az elsőfokú eljárás során azonban a felperes maga sem állította, hogy az alperest a hagyatéki eljárásbeli képviselőjével megbízta és arra a pártfogó ügyvédi kirendelés sem jogosította fel az alperest. Az öröklési szerződés megszüntetése iránti perben megbízói álláspontját képviselte az alperes, akik a kereset teljesítését nem ellenezték, az eljárás félbeszakadása előtt az újabb öröklési szerződés, illetve a végrendelet megtámadása nyilvánvalóan fel sem merülhetett. A folytatódó perben pedig - a megbízási szerződés megszűnésére figyelemmel - az alperes már nem járt el. Nincs tehát olyan kötelezettségzegés vagy mulasztás, amellyel okozati összefüggésben a felperest kár érhetne volna.

A felperes a fellebbezésben is megismételte azon hivatkozását, mely szerint az alperes mulasztott, amikor a 2006. szeptember 7-i hagyatékátadó végzés alapján nem kérte a városi bíróságtól, hogy a felperes az ingatlanba beköltözhessen. A másodfokú bíróság e tekintetben is egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, mely szerint a birtokháborítási perben az eljárás félbeszakadása folytán joghatályos cselekmény nem volt foganatosítható, az eljárás folytatását követően viszont a bíróság az alperest felmentette pártfogó ügyvédi tiszte alól.

A birtokháborítás tárgyában született jegyzői határozat megváltoztatását célzó perben 2006. január 6. napján hozta meg a T Bíróság a jegyzői határozat végrehajtását felfüggesztő végzését. Ez a végzés 2006. február 6. napján jogerőre emelkedett, az alperes pedig csak 2006. március 20. napján vette át a pártfogó ügyvédi kirendelését tartalmazó végzést. A jegyzői határozat felfüggesztéséről szóló végzés korábban jogerőre emelkedett, mint ahogy az alperes a pártfogó ügyvédi kirendelését kézhez vette, tehát nem terhelheti mulasztás az alperest e tekintetben sem. Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban is, hogy nem állapítható meg késedelem az alperesi ügyintézés során, így a sz ingatlanból eltűnt ingóságok körére és értékére indítványozott bizonyítás lefolytatása szükségtelen volt.

Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a felperes illetve a felperesek halála miatt mindkét per félbeszakadt, a félbeszakadás tartama alatt tett minden intézkedés, így a felek által teljesített minden perbeli cselekmény is hatálytalan,

kivéve a félbeszakadással, illetve az annak megszüntetésével kapcsolatos bírói rendelkezéseket és perbeli cselekményeket (Pp. 112.§ (2) bekezdés). Ebből következik tehát, hogy az alperes a félbeszakadást követően nem tehetett intézkedést a felperes birtokba-kerülésének előmozdítása érdekében.

Végezetül a felperes személyesen készített beadványa kapcsán rögzíti a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet 4. oldalán rögzített tényállás helyes, a birtokperben felperes alperes volt, tehát a jelen per alperese, mint alperesi képviselő járt el és lakcímét a per felperese előtt kívánta felperes titokban tartani. A kapcsolatfelvétel időpontjának egyébként a per elbírálása szempontjából jelentősége nincs, hiszen - a fentebb írtak szerint - a kirendelő végzés kézhezvételekor a jegyzői határozat végrehajtását felfüggesztő végzés már jogerőre emelkedett, így fellebbezés benyújtásának helye nem volt.

A fellebbezés sikertelen volt, ezért a sikertelenül fellebbező felperest kötelezte a másodfokú bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban felmerült költség viselésére. Az alperes jogi képviseletével a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján, a (6) bekezdés alkalmazásával határozta meg, figyelembe véve, hogy az alperes képviselőjének a másodfokú eljárásban időigényes munkát kifejtene nem kellett. A megállapított jogi képviseleti munkadíj a rendelet 4/A.§-a alapján az általános forgalmi adót is magába foglalja.

A másodfokú bíróság a Pp. 87.§ (2) bekezdése alapján megállapította, hogy a pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült díjának viselésére a felperes köteles.

A felperes személyes költségmentességére tekintettel a feljegyzett fellebbezési illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

Pécs, 2012. október 4.

Dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Velényiné dr. Köcse Judit s.k. előadó bíró,
Dr. Berki Csilla s.k. bíró